

ВІД ОПАХАЛА ДО МУЛЬТИСПЛІТ-КОНДИЦІОНЕРА

Братута Э.Г., Ушенко П.А.

Національний технічний університет

„Харківський політехнічний інститут”, м. Харків

Впровадження техніки штучного клімату з кожним роком придбаває все більшу значущість.

Людство завжди вирішувало питання створення комфортних температурних умов в жарку пору року. Ще декілька тисячоліть тому був знайдений вихід з положення. Так з'явилося опахало.

В далекому 1735 року перший осьовий вентилятор, що приводився у рух за допомогою парового двигуна Джеймса Уатта, встановили у британській палаті лордів. Повітряні потоки переміщалися за допомогою механічної дії. Людина отримала владу „над вітром”.

У 1815 році Жан Шабаннес вперше використав термін „кондиціонування повітря” та отримав британський патент на метод „кондиціонування будівель”.

17 липня 1902 року запрацював перший електричний кондиціонер, розроблений і побудований американським інженером Уіллісом Керрієром для літографічного видавництва. Низька температура повітря і вологість (55%) повинні були допомогти підтримати в належному стані паперові вироби і регулювання чорнила.

В 1929 році компанія General Electric випустила свій перший побутовий кондиціонер, призначений для житлових приміщень.

Тепловий насос, що дозволив кондиціонеру працювати додатково на тепло, з'явився в 1958 році. Вже у 1961 році почався випуск спліт-систем. Таким чином була значно зменшена інтенсивність шуму, з'явилася можливість помістити внутрішній блок у будь-якому зручному місці.

У 1969 році компанія Daikin випустила мультиспліт-систему, де з одним зовнішнім блоком працювало одразу декілька внутрішніх.

В 1981 році компанія Toshiba запропонувала перший кондиціонер інверторного типу, здатний плавно регулювати свою потужність і клімат у приміщенні. До 1998 року інвертори зайняли 95% ринку.

Узагальнюючи все вищевикладене, можна зробити очевидний висновок: люди завжди вирішували проблему власного комфорту, використовуючи при цьому найбільш раціональні рішення. Цей простий висновок означає природну і перманентну соціальну потребу в подальшому розвитку техніки штучного клімату, що забезпечує комфорт при дотриманні умов економічності, екологічної безпеки і технічної надійності.